

2. Scene. Klaus (schaut ihnen lachend nach.)
Výstup 2. Řeřicha (pohlíží se smíchem za nimi.)
Allegro moderato.

Klaus.
 Řeřicha.

Ot - to zwingen, eif - ler Wahn! Em - ma auch, ja denkt nur d'ran! Ich kenn' Bei - de
 Nu - tit Ton - du, he, he, he! Nu - tit Len - ku, he, he, he! Zná - m já do - bre

nur zu gut, hier mein Kopf, wenn's Ei - ner thut, ich kenn' Bei - de nur zu gut,
 kmo - try své, znám já do - bre kmo - try své, znám já do - bre kmo - try své,

hier mein Kopf, wenn's Einer thut! Gehet nur, gehet nur immerhin, gehet nur sie zu
 znám ja do - bre kmo - try své! Jdè - te si, jdè - te si, jdè - te si, jdè - te si, u - vi -

fra - gen, wer - det sehn, werdet sehn, was sie sa - gen! Ge - het nur, ge - het nur
 dí - te, ná - sil - ně co sni - mi po - ří - dí - te! Jdè - te si, jdè - te si,

sie zu fra - gen, wer - det sehn, werdet sehn, was sie sa - gen! Fass't es nun sel - ber
 u - vi - dí - te, ná - sil - ně co sni - mi po - ří - dí - te! Cho - pim se to - ho

an, der Onkel Klaus, ja dann lacht, ja dann lacht er noch am End' euch al - le Vie - re aus.
 sám, ji - ná - bě vsak, vy - třu všem, vy - třu všem, čtyřem vám, všem čtyřem vám pořá - ně zrak.

So geht's nim - mer, wie es ist, traun, da hilft nur ei - ne List:
 Nu - tit Ton - du, he, he, he! Nu - tit Len - ku, he, he, he!

will man die als Brautpaar sehn, will man die als Brautpaar sehn, muss man schlau zu
 Znám já do - brě kmo - try své, znám já do - brě kmo - try své, znám já do - brě

Wer - ke gehn, muss man schlau, ja schlau zu Wer - ke gehn! Gehet nur, gehet nur immer hin,
 kmo - try své, znám já do - brě, do - brě kmo - try své! Jdě - te si, jdě - te si, jdě - te si,

ge - het nur nach Be - lie - hen, seht nur ob meine Furcht ü - ber - trie - hen!
 jdě - te si, u - vi - dí - te, ná - sil - ně co s ni - mi po - ří - dí - te,

Ge - het nur, ge - het nur nach Be - lie - hen, se - het nur ob mei - ne Furcht über - triehen!
 jdě - te si, jdě - te si, u - vi - dí - te, ná - si - ně co sui - mi po - ří - dí - te!

molto ritard. *ritard.*

Ja, ich fass' es nun sel-ber an, ich, Onkel Klaus, und lache dann, lache dann,
 Cho - pím, cho-pím se to - ho sům, ji - ná - če však, a vy - trů - všem, vy - trů - všem,

f *molto ritard.* *ritard.* *dimin.*

pesante

la - che al - le Vie - re aus! la - che al - le Vie - re aus!
 vy - trů - všem po - řád - ně zrak! vy - trů - všem po - řád - ně zrak!

a tempo

Ich fass' es sel - ber an, ich, Onkel Klaus
 Cho - pím se to - ho sům, vy - trů - všem,

f *ff* *marcatissimo*

la - che schliesslich Al - le aus, la - che schliesslich al - le Vie - re aus.
 všem po - řád - ně, vy - trů - všem, všem po - řád - ně, všem po - řád - ně zrak.

ritard. *a tempo*

(sieht nach links) *Più mosso.* (ohlédne se na tevo) *marcato*

3. Scene. Klaus. Otto. Werner.

Výstup 3. Řeřicha. Toník. Vávra.

Allegro moderato.

Klaus.
Řeřicha. **Recit.**

Allegro moderato.

Sie - he - da, mein Lieber! sie kom - men Bei - de her;
Aj hle, na mou vě - ru! zde o - ba sem již jdou;

(Otto und Werner kommen von links. Klaus verbirgt sich im Hintergrunde.)
(Toník a Vávra přicházejí z levé strany. Řeřicha se skryje v pozadí.)

jetzt wirst du was hü - ren!
co pak as pro - ve - dou?

Otto, Toník:

Werner.
Vávra.

Gu - ter Va - ter!
Po - rou - čí - te?

Lie - ber Jun - ge!
Mi - lý sy - nul

Hast du mäh
Mi - lu - ješ

Kannst du zwei - feln?
Nu to ví - te!

gern?
mne?

Thú mir al - so was zu Lie - be schnell,
Pak mi ně - co kvů - li u - čí - nís,

Otto. (überrascht)
Toník. (překvapen)

Wer? Ich?
Kdo? Já?

nimm ein E-he-weib dir auf der Stell. Du!
že se to-tiž i-hned o-že-niš. Ty!

Re. Re. Re. Re. *

Ha, ha, ha, ha! wer lacht nicht da!
Ha, ha, ha smích mě po-pa - dá!

Klaus.
Reřicha.

Ha, ha, ha, ha, wer lacht nicht da!
Ha, ha, ha smích mě po-pa - dá!

Werner.
Vávra.

Ei, das ist sehr lä-cher-lich! Ein Spässchen ist's nur
Pro-to-že to k smí - chu jel Pan - tá - ta snad

Dies Ge-läch-ter! Ja wa-rum denn?
Proč se smě-ješ? Proč pak k smí-chu?

si-cher-lich!
zer-tu-je!

Wie, ein Spass soll es sein?
Já zer-to-vat?

Fehl gescho-ssen,
To se mý-líš,

fehl geschossen!
to se mý-líš;

Werner.
Vávra.

Ich will, du sollst ein Weibchen frein,
já, ganz im Ernst, und näch-ster Zeit, und
chci, a-bys se o-že-nil a s ne-vě-stou co nej-dří-ve, co

ritard.

näch-ster Zeit soll auch schon die Verlo-bung sein!
nej-dří-ve smů-ní pr-sten vy-mě-nil.

a tempo

Otto.
Toník.

Wo?
Kdo?

Werner.
Vávra.

Hier!
Ty!

Otto.
Toník.

Ei!
Já!

Ha, ha, ha, ha! wer lacht nicht da?
Ha, ha, ha smích mě po-pa - dá!

Klaus.
Řericha.

Ha, ha, ha, ha! wer lacht nicht da?
Ha, ha, ha smích mě po-pa - dá!

Werner. Vávra.

Jetzt hö-re mir schon auf zu la-chen, wie ich will so soll es sein, heute
Za-po-ví-dám všech-ny smí-chy, nezvrat-ná je vů-le má; je-ště

noch gehst du zu ihr, binnen Monats-frist, binnen Monatsfrist
dnes řek-neš o ni, a za mě-síc, a za mě-síc

Otto. Tonik.

Meine Gattin?
Má že bu-de?
Werner. Vávra.
ist sie dein! Meiner
bu - de tvál A - no

Da - zu ge - hö - ren im - mer Zwei - e!
K to - mu být však mu - sí dva .

Treu - e!
tvál Willst du dei - nen Trotz nicht
Snad se ne - chceš pro - ti -

Könn-te sie das Wunder neh-men?
Mo-hl by-ste se di - vi - ti?

zäh-men?
vi - ti?

Wenn als Va-ter ich he - feh - le,
Po - rou - čím - li já to to - bě,

p colla parte

Recit.

Mich be-trifft es,
Já se že - ním,

willst du mir noch wi - der - steh'n?
ty bys ne-chtěl poslech-nout?

Red.

a tempo

d'rum darf's ohne meinen Willen nicht gescheln!
pro - to otom sám též musím roz - hodnout!

colla parte a tempo

f *dimin.*

Poco meno mosso.

Sol-che An-ge-le-gen-hei-ten, die be-sorgt man geru al-lein,
Ta - ko - vé - to vě - ci bych si nej - ra - děj sám ob - sta - ral,

p *pp*

Werner, Vávra.

hab' dir auch nicht d'rein ge-re-det, als du ein-stens woll-test freñ! Ei, du un-ge-
 když jste se chtěl vy o-že-nit, též jsem vám v to ne-fou-kal. I, ty dí-tě

Otto, Toník. *rit.* *in tempo*
 rathl-ner Jun-ge! Re-de-mir nun auch nicht d'rein!
 ne-zve-de-nél Jak jste si mě vy-cho-vall!

Werner, Vávra. *b*
 Ich wer-de dich gar nicht
 Teď o-že-niš se co

Otto, Toník.

Das will ich doch ein-mal sehñ, obs oh-ne mich wird auch
 Na to bych se po-dí-val, na to bych se po-di-

fra-gen, ich wer-de dich gar nicht fra-gen!
 nej-dřív, teď o-že-niš se co nej-dřív!

(Will weggehen.)
(Chee odejít.)

sehn!
vall!

Werner.
Vávra.

Otto.
Toník.

Willst du flie-hen? Ich bin ja fer-tig doch
Proč od-chá-zíš? Pro-to-že u kon-ce

Werner.
Vávra.

hier!
jsem.

Noch lange nicht,
U konce již?

Un-ge-zogner,
u všech všudy,

glau-be mir!
čert tě vem!

Otto.
Toník.

Mit dem Schmähen,
Na-před že-nu,

mit dem Fluchen
ted'zas čer-ta;

wirds euch für-wahr kaum ge-lin-gen,
zby-teč-ně se na-má-há-te:

denn ein auf - ge - drung - nes Weib kann mir kei - nen Se - gen
ko - mu že - nu vnu - tí - te, to - mu tím už čer - ta

Klaus. (im Versteck)
Reřicha. (ukryt)

brin - gen. Wollt ihr un - nütz euch blamiren, die - sen Streit müsst
dá - te. Pa - ne kno - tre, tu to má - te, vždyť jsem ře - kl

Werner.
Vávra.

Willst du mich denn nicht ver - ste - hen,
Ty že te - dy ne - po - slech - neš,
ihr ver - lie - ren, ja, ver - lie - ren, das glau - bet mir!
že pro - hrá - te, že pro - hrá - te, že pro - hrá - te!

Otto.
Tonik.

ritard.

soll's nach deinem Willen ge - hen? Meine Freiheit mir zu rauben darf doch Niemand sich er - lauben!
ty že te - dy ne - po - slech - neš? Na mou du - ši, je mi lí - to, na mou du - ši, je mi lí - to!

ritard.
dim.

Werner. Vávra.

Otto. Tonik.

a tempo

Weisst ja gar nicht wen ich mei-ne! Sei's wer im-mer, wollt mir glauben,
 A - ni ne-vís, o kom mi-lu-vím! To je stej - nó, věr - te mi to,

sei's wer im-mer, ich mag sie nicht!
 to je stej - nó, věr - te mi tol.

Werner. Vávra.

Von der Nach - ba - rin die
 Je to sou - sed - ěi - na

dim. *p* *f* *Quasi Rit.*

(überrascht)
 (prekvapen)

Al-so Emma soll es sein?
 Lenku že mi chceš dát?

Tochter!
 Lenka.

Ei, siehst du, die gefällt dir?
 Ach, vi - díš, ne - re - kl jsem,

Nicht so ei-lig, lie - ber Va - ter! Wersagt euch denn
 Já že be - ru? kdo to re - kl? nu - tit ni - kdy

Nun, lieber Sohn, schlage ein!
 že ještě rád bu - deš brát!

dass ich muss?
se ne-dám!

Jetzt hab' ich das Rä-somiren wahr-lich satt zum Ü-berdruss,
A - le ted' už, na mou du-ši, dost těch hlou-pých ře-čí mám,

Allegro vivace.

jetzt hab' ich's schon wahr-lich satt zum Ü-ber - - druss! Du nimmst
a - le ted' už dost těch hlou- pých ře-čí mám! Ty ji

Otto. Toník.

Werner. Vávra.

Tausendmal nein!
Nu-tit se ne-dám!

Emma!
vezmeš!

Du nimmst Emma!
Ty ji vezmeš!

Tausendmal nein!
Nu-tit se ne-dám!

Freimuss die
Ze-nu

Wirst ge - horchen!
Bu - des mu - set!

Wahl doch sein!
zvo-lím sám!

Tau-sendmal nein!
Nu - tit se ne - dám!

Du nimmst Em-ma!
Ty ji vezmeš!

Wirst ge-
Bu - deš

Frei muss die Wahl doch
Ze - - nu zvo - lím

hor - chen, wirst ge - hor - chen, wirst ge - hor - chen!
mu - set, bu - deš mu - set, bu - deš mu - set!

Otto. Tonik.

sein!
sám!

Frei muss die Wahl ja doch sein.
Nu - tit ni - kdy se ne - dám,

Werner. Vávra.

Nein, hier be - fehl'ich al - lein!
A na to se po - dí - vám!

Du nimmst
Ty ji

Klaus. Reřicha.

Frei muss die Wahl ja doch sein!
Ze - nu on si zvo - lí sám!

frei muss ja die Wahl sein,
nu - tit ni - kdy se ne - dām,

Em - ma, wirst ge - hor - chen, da nimmst
vez - meš, bu - deš mu - set, ty ji

frei muss ja die Wahl sein, frei muss ja die
nu - tit ni - kdy se ne - dām, nu - tit ni - kdy

Em - ma, wirst ge - hor - chen, hier be - feh - le ich al - lein,
vez - meš, bu - deš mu - set, na to se po - dí - vām,

Frei
Ze - - - -

Wahl doch sein, frei muss ja die Wahl doch
se ne - dām, nu - tit ni - kdy, ni - - - kdy se

hier be - feh - le
na to se

muss ja die Wahl doch
nu on si zvo - - lí

sein! frei muss ja die Wahl doch sein,
 ne-dám! Nu - tit ni - kdy se ne - dím,

ich al - lein! Du nimmst Em - ma, wirst ge - hor - chen,
 po - dí - vám! Ty ji vez - meš, bu - deš mu - set,

sein! Frei muss ja die Wahl doch
 sám! ze - - nu on si zvo - lí

hier ent - schei - de ich al - lein, hier ent - schei - de, hier ent - schei - de
 ze - nu já si zvo - lím sám, nu - tit ni - kdy, nu - tit ni - kdy,

du nimmst Em - ma, wirst ge - hor - chen, hier be - feh - le, hier be - feh - le
 ty ji vez - meš, bu - deš mu - set, ty ji vez - meš, ty ji vez - meš,

sein, hier ent - schei - det er al - lein, er al - lein, hier ent -
 sám, ze - nu on si zvo - lí sám, zvo - lí sám, zvo - lí,

doch nur ich al - lein! (ab) (odejdo)
 ni - - kdy se ne - dám!

doch nur ich, ja ich al - lein, al - lein! (ab) (odejdo)
 na to se, na to se po - dí - vám!

schei - det nur er al - lein, al - lein!
 ze - nu on si zvo - lí sám, on sám!